

Országos Középiskolai Tanáregyesületi Közlöny novemberi számának vezető cikkét Olasz Péter írta, melynek címe: „*A szuggesztió szerepe az iskolai nevelésben*“. Milyen tulajdonságú egyén jó szuggerátor a kis gyermekkel, a praepubertás, a serdülés korában és a leányokkal szemben. Szülőknek és nevelőknek ismernie kell a titkos együttnevelőket. Ha ezek neveléstámogatók, ezeket erősíteni kell, így a gyermek többszörös szuggesztió alá kerül. Ha nevelésrombolók, vagy le kell szerelni óvatos ellenszuggesztíóval, vagy deszuggesztíóval akadályozni. De van negatív előjelű szuggesztíó, repudiáció is (amit közönségesen „csak azért is“ hatásnak nevezhetnénk). Az előnyös szuggesztíóknak önszuggesztíókká kell válniuk, majd kövesse a növendék értelmi belátása. De a szülőknek és nevelőknek arra is gondolnia kell, hogy ő is állhat a gyermek szuggesztíója alatt (túlértékelés, lebecsülés igaztalanul). Figyelni kell azonkívül a gyermeknek társaira való szuggesztív hatására is.

Kordován Károly ismerteti a Csehszlovákiában egyedül engedélyezett, Keresztes Péter által írt magyar irodalomtörténetet. Tanulságos, hogy az írók miként kellett magyar szempontokat elhallgatni, kiforgatni, bár mindenütt meglátszik, hogy szeretett volna magyar és tárgyilagos lenni.

Magyar Tanítóképző novemberi száma. *Padányi—Frank Antal* „*A tanítói hivatás óráiról*“ ír. Ez órák rendeltetése hasonló a középfokú iskolákban elrendelt osztályfőnöki órákhoz, de a tanítóvá nevelés céljával többet tartalmaz. Részletesen foglalkozik ezeknek az óráknak jelentőségével, majd vázolja, hogy az öt évfolyam alatt miként vezeti, illetve hogyan kell vezetni ezeket az órákat s mi legyen a megbeszélések tárgya. A felhasználható irodalom bő jegyzékét nyújtja segítségül.

Gyurjác András „A történeti mult átélése“ c. tanulmánya rámutat arra, hogy a történettudomány szempontjainak és értékelésének változása befolyással van a történet tanítására is, bár az utóbbi nem követi az előbbit azonnal és töréssel. Egy pár jellegzetes példán bemutatja ezt az értékelésváltozást, rámutatva a téves megítélések eredő okaira. Szulejmán—Zrinyi szembeállítással példát mutat a szemléltetés változatos formáira és eszközeire, milyen sok tényező, bonyolult lelki folyamatok ismerete és elemzése teszik érthetővé a történeti eseményeket.

Végh József a magyar óvónőképzés előtti állapotot, az első óvónőképző munkájának megindulását (1837. október 7.) és az óvónőképzés fejlődését ismerteti.

Hivatalos részében közli azt a levelet, amelyben a Tanítóképző-Intézet Tanárok Orsz. Egyesülete Imre Sándor egy. tanárt üdvözölte 60. születésnapja alkalmából s Imre Sándor köszönő válaszát.

Pedagógiai Szeminárium novemberi száma. *Radnai Oszkár* a gyakorló iskolai tanítónak a tanítóképzőben való jelentőségéről ír. Nem tartja helyesnek, hogy a tanítójelölteknek gyakorlati kiképzésében (az előkészítésben és bírálatban) a gyakorló iskola tanítóján kívül a pedagógia tanára és a szaktanár is részt vesz. A pedagógia tanára az elmélet képviselője, akinek gyakorlati tapasztaltsága, vagy teljesen hiányzik, vagy igen csekély, míg a gyakorló iskolai tanító az elméletekből levont gyakorlati tapasztalatok embere.

Munkájában életre vált az elmélet. Fokozottabban áll ez a szaktanárra. Nema lehet a szaktanár a gyakorló iskolai tanító tárgyi tudásának ellenőrévé, hiszen nem tehető fel, hogy nem tudja a tanítás anyagát. Az anyag terjedelmét csak a gyakorló iskolai tanító tudja megítélni tapasztalatai alapján, a szaki elfogultság pedig igyekszik ezt a terjedelmet növelni. A gyakorlati kiképzés és a tanítás módszerének tárgyalása egy kézben legyen, a gyakorló iskolai tanító kezében. Bizonyos, hogy kiválasztása éppen ezért fontos.

Gárdonyi Albert történeti adatokkal vázolja, miként fejlődött Budapest világvárossá. A három anyaváros egyesítése csak naggyá tette, de világvárossá a kormányhatóságok, 1906-tól kezdve az önkormányzat céltudatos munkája fejlesztette.

Farkas László „Történelmi évszámok tanítása“ c. 2 közleményével tanulmányát befejezi. Felsorolja a világtörténet azon eseményeinek évszámait, amelyeket szükséges és elégséges megkövetelni.

A mintatanítások sorában egy fizikai tétel feldolgozása vonja magára figyelmünket groteszkül ható első részével.

Iskola és Egészség, 1937. október hó. A 110 oldalas füzetet egyetlen tanulmány tölti ki; *Németh László*: A Medve-utcai polgári.

Bevezetése így kezdődik: „Hogy jut eszébe egy szertelenül elfoglalt s a betegségtől is takarékoságra intett embernek, . . . hogy kenyérkeresetszínhelyéről, egy öreg budai polgári iskoláról írjon tele nem néhány oldalt, hanem pályatársai szakfolyóiratában egy egész füzetet?“

Bevalljuk, félve vettük kezünkbe a folyóiratot, „Hogy jut eszébe?“ Nagy ambíciójú és nagy tudású, ezt fitogtatni is akaró, szakkifejezésekkel és statisztikai számtömegektől terhelt tanulmányt sejtettünk. Csalódtunk. Nagyon kellemesen. Mint maga mondja: „Bevallom, hogy az úgynevezett „tisztá tudomány“-nak nem vagyok különös tisztelője“. Kedves humorú soraiban egy meleg emberszív ragyog, amelyik igazán szereti iskoláját, annak minden tanítványát és általában a gyereket. Bár őszintén örül, hogy éppen a polgári fiúiskolánál taníthat és működhet: „Én tanítottam már ugyanazt az anyagot realistáknak, kereskedelmistáknak, polgári leányoknak, — de örömet a tanítás csak a fiú polgáriban hozott. A középiskolás úri fiú (az egyetlen nem számtó órán) alaptermészete szerint nyegle, a kereskedelmista álmos, vagy darabos, a polgárista leány illedelmes és gyámoltalan. Ezekre a kis, el nem rontott férfiakra a lojális jelző illik. Belemennek a szellemi játékba és hálál-sak anna, aki beleviszi őket. Nem gyorseszűek, de ez a tanító szemében nem hátrány.“ „A mi alulról jött fiainkban, ha a szorgalom nem is erényük, a tisztelettudó kíváncsiság megvan.“

Leírja az iskola történetét, épületét, a tanulók szüleinek világát, származását, családi életüket és lakásukat, a tanulókon megfigyelt alkati tulajdonságokat, értelmiségüket, jellemrajzokat közöl, ismerteti az osztály karakterét, az egészségtan-órán tett megfigyeléseit, végül fájó szívvel gondol az eltávozottakra, akiket szeretne időnként az iskolában összegyűjteni, hogy védő és támogató szeretettel óvhassa az iskola az élet sok veszélyének kitett gyenge emberpalántáit.